

Otec je důležitý



Lin Buttonová

Otec je důležitý

Jak působí
porušený obraz Boha
a co s tím



Nakladatelství KMS

Přeloženo z anglického originálu
Father Matters, Second Edition
Copyright © 2010 Lin Button 2009,
Healing Prayer School, PO Box 500,
Woodford Green, Essex. IG8 0YB, UK.
All Rights reserved

Vydalo Nakladatelství KMS, s. r. o.
Primátorská 41, 180 00 Praha 8
První vydání – 2014
Dotisk – 2023

Biblické citace jsou převzaty z Českého studijního překladu
© Nakladatelství KMS, s. r. o., 2009 (ČSP), Českého ekumenic-
kého překladu © Česká biblická společnost, 1985 (ČEP),
Bible 21 © Biblion, o. s., 2009 (B21) a Slova na cestu © Česká
biblická společnost, 2011 (SNC)

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této knihy nesmí být bez
písemného svolení vydavatele reprodukována nebo šířena v žádné
podobě elektronické ani mechanické, včetně fotokopíí, nahrávek či
zařízení do informačních sítí nebo vyhledávacích systémů.

ISBN 978-80-87904-40-4

Ronovi, který je už téměř padesát let mým
manželem a přítelem a díky jehož povzbuzování
jsem se stala vším, k čemu mě Bůh povolal.

Našim dvěma synům, jejich ženám
a šesti našim vnoučatům.

Obsah

Poděkování	9
Úvod	11
1. Otcovská láska	13
Bůh jako dárce života	20
Bůh jako otec těch, kteří nemají otce	22
Bůh je věrný	23
Otec je štědrý	25
Bůh je náš ochránce	26
Bůh k nám prožívá náklonnost	29
Bůh je všímavý	30
Bůh nás přijímá a ujišťuje	31
2. Uzdravení vůle	43
Objevování Boží vůle	44
Ochromená vůle	48
Pasivní vůle	50
Usilovná vůle	52
Závislá vůle	58
Netečná vůle	61
Poddajná vůle	63
Vyžadující vůle	66
3. Ctnost naděje	76
Modlitba naděje	86
4. Touha	87
Falešný obraz Boha	92
Jak jsem to prožila já	97

5. Hranice	103
Ježíš a bohatý mladík	106
Ježíš a Lazar	106
Dobry Smařan	107
Rozumné a bláhové panny	108
Potřeba uznání	109
Nejistota v identitě	114
Neschopnost slyšet Otcův hlas	115
Tělesné hranice	118
Čitové hranice	119
Duchovní hranice	120
Hranice v myšlení	122
Hranice v představivosti	123
Postoje	124
Chování	125
Schopnosti či dary	125
Volby	126
Hranice a církev	127
Na jaké příznaky si dávat pozor	130
Dobrá zpráva o nastavování hranic	133
Závěr	135
Poznámky	137

Poděkování

Těm, kdo mi byly vzorem v úloze ženy

Agnes Sanfordové, autorce druhé knihy, kterou jsem četla po obrácení a díky které jsem si myslela, že se za uzdravení modlí každý.

Leanne Payneové, jejíž kniha *Rozbitý obraz* mi pomohla vyjádřit slovy něco z toho, co jsem objevila při modlitbách za uzdravení. Když jsem se s Leanne v roce 1986 setkala, poznala jsem v ní štědrou a inspirující rádkyni, které nepřestanu být vděčná.

Mentorům

Jenny Kryriacouové, která mě vedla k Ježíši a naučila mě, jak být jeho učednicí.

Reverendu Davidu Blackledgeovi, který mě povzbudil k tomu, abych zkusila otevřít dveře, které jsem považovala za zavřené.

Reverendu Canonu Michaelu Coleovi, který Ellie Sherringtonové a mně dovolil začít s modlitbami za uzdravení.

Reverendu Canonu Martynu Cromptonovi, který mě naučil myslet samu za sebe.

Reverendu Paulu Harcourtovi, který mě přizval mezi pracovníky sboru *All Saints' Church* ve Woodford Wells a umožnil mi tak být součástí velkého služebného týmu.

Zvláštní díky

Dr. Lainellu Hoyovi a Vivienně Stockleyové, kteří mi pomohli shromáždit a uspořádat zkušenosti z mé 30leté poradenské služby, což mě dovedlo k titulu PhD.

Anitě Henserové, že neúnavně zanášela všechny úpravy této knihy, a za všechnu její práci coby administrátorky školy *Healing Prayer School*.

Jean Gondlontové a mému manželů Ronovi za přečtení prvního zpracování knihy.

Jean Gondlontové, Elunedě Hodgkinsově, Randallovi a Dr. Maggie Staljevým, že patřili do skupiny lidí, která nás podporovala a která se každý týden schází k modlitbám.

Reverendu Malcolmovi a Christině Porterové, že se věrně účastnili našeho cestování a patřili do týmu školy *Healing Prayer School*.

Týmu školy *Healing Prayer School*, jehož členové jsou vůči mně i ostatním věrnými služebníky a posluchači Božího slova.

Přímělcům Dr. Pamele Evansové, Canonu Peteru Dowsettovi, Reverendu Alanu Hitchingovi, Ellie Sherringtonové, Dorothy Churchové a Gill Rosenwoldovi.

Rodině z mého sboru *All Saints'* ve Woodford Wells. Děkuji každému z vás za všechny křty, svatby, pohřby, ustanovení ke službě, oslavy, sborové víkendy a za to, že víte a dáváte vědět, že žít ve společenství má význam. Vaše láskyplná podpora, pomoc a modlitby během 35 let, co patříme do téhož sboru, utěšovaly bolest a smutek v životech nás všech.

Děkuji pondělní skupince, na níž se ženy každý týden schází, aby spolu studovaly, modlily se a podporovaly se navzájem. Zakusila jsem mezi nimi velikou lásku.

A zvláště děkuji Ellie Sherringtonové, která je přes třicet let mou přítelkyní a modlitební partnerkou. Nikdy mě nesoudila a je nedílnou součástí mé vlastní cesty za uzdravením.

Úvod

Mnoho let se účastníci konferencí ptali: „Kdy o tom napíšete knihu?“ Odpověď jsem neznala. Ale minulé léto jsem měla několik snů, ve kterých se objevovaly stránky knihy nebo papír na psaní a kdy mi kolem hlavy poletovala slova. Vyvodila jsem z toho, že mi Bůh říká, abych začala.

Uvědomovala jsem si už dopředu, že mám na jednu knihu příliš mnoho látky, ale jak jsem o tom začala přemýšlet, téma se mi přirozeně rozdělilo do několika kratších knížek.

Tato kniha *Otec je důležitý* je první z řady nazvané *Proměňované životy*.

Lin Buttonová

1.

Otcovská láska

V křesťanství jde o to znát Boha a k tomu je nutné mít o něm správnou představu. Jádrem křesťanství je vztah; Bůh jako Trojice žije ve vztahu stále, a proto se i my jako jeho děti stáváme součástí této rodiny, součástí jeho společenství. To ovšem nezažijeme vždy. Pokud myslíme jenom na to, co je v tomto vztahu *naší* úlohou neboli jak *my* uctíváme, chválíme, přimlouváme se a vzdáváme díky, začne to být hodně jednostranné. Přestáváme si uvědomovat, že musíme naslouchat, a spolu s vědomím i schopnost a touhu naslouchat. Často se bojíme ticha a nenecháme srdce, aby se uklidnilo, což je ale pro schopnost naslouchat nezbytné.

Když začínáme naslouchat svému nebeskému Otci, musíme se bránit před dvěma krajnostmi. První je naše pýcha a touha mít věci pod kontrolou, takže Bohu pomáhat sice chceme, ale jen svými radami. Pod škraboškou proseb a přímlov se mu pokoušíme vysvětlit, jaký je problém, a poradit mu, jak by problém mohl vyřešit a jakou by mohl dát odpověď. Bůh nás nepotřebuje, ale miluje nás, a tak nás chce taky zapojit.

Druhou krajností je, když si neuvědomujeme, že patříme do královské rodiny, a když neznáme vlastní hodnotu a cenu, takže vůbec neočekáváme, že by k nám Bůh chtěl mluvit. Bůh v nás chce obnovit vědomí toho, kým skutečně jsme. Jsme totiž jeho milovanými.

Když se učíme spočívat hlavou na Ježíšově hrudi, slyšíme tlukot Božího srdce a můžeme se pohybovat ve svobodných rytmech jeho milosti. V tomto láskyplném vztahu k nám Bůh mluví jako náš Otec a přítel:

Vy jste moji přátelé, děláte-li, co vám přikazuji. Nebudu vás už nazývat služebníky, neboť služebník neví, co dělá jeho pán. Vás jsem ale nazval přáteli, neboť jsem vám předal všechno, co jsem slyšel od svého Otce. (Jan 15,14–15 B21)

Hospodin mluvíval s Mojžíšem tváří v tvář, jako mluví člověk se svým přítelem. (2. Mojžíšova 33,11 B21) Bůh se z tebe raduje: Rozjásá se nad tebou radostně, obnoví tě svou láskou, zaplesá nad tebou s výskáním. (Sofonjáš 3,17 ČSP)

Eugene Peterson píše: *V životě je neobtížnější mít v pořádku dvě oblasti: Lásku a Boha. Nepořádek, který lidé v životech mají, většinou pramení ze selhání, hlouposti či lakoty v jedné z nich. Základní a biblické křesťanské přesvědčení je, že tyto dvě věci jsou pevně spjaty. Pokud chceme správně jednat s Bohem, musíme se naučit správně milovat. Pokud chceme správně milovat, musíme správně jednat s Bohem. Bůh a láska se nedají oddělit. Dvěma základními otázkami je tedy „Jaký je Bůh?“ a „Jaká je láska?“¹*

Tolikrát si v církvi klademe otázku „Jaký je Bůh?“ a odpovídáme si špatně. Ponětí, které o Bohu máme, je ovlivňováno rodiči, učiteli, vedoucími a církví. Na začátku neznáme Boha přímo. Spousta lidí Boha vlastně přímo nepoznává nikdy a boha, kterého odmítají, si představují tak pokřiveně, že ten, koho odmítají, není skutečný Bůh. Takhle nesprávný pohled na Boha máme kvůli rodinám, v nichž jsme byli vychováni, nebo kvůli současné kultuře. Jedna část mého myšlení rozumově ví, že Bůh není jako můj pozemský otec, ale srdce nebo jiná část mého myšlení to stále vidí nebo cítí jinak. Když jsem byla křesťankou už nejméně deset let a nejméně osm let jsem se dokonce modlila za lidi, aby byli uzdraveni, v jednom kázání